

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
 Za Cleveland po raznalačih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
 Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
 Posamezna številka 3 centa.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljatve naslovite: Ameriška Domovina,
 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
 at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 181. Mon. Aug. 4th, 1930.

Indija beračica.

Tak je Gandhi. Ni čuda, da je ljubljene naroda. Ne more nihče soditi, kaj bo zrastlo iz semena, ki ga seje v srcu in duši. To pa vemo, da gre Indija in z njo ves svet v nove čase, ki bodo sodobno materialistično poganstvo strli in zoraljive sre za resnično krščanstvo.

Nekoč je bila Indija krasota zemlje, koprnenje zapada, kraljica kraljev, mamljiva kakor pravljica—pa danes Indija ni druga kot uboga beračica! Brez upanja, v topi žalosti čeprav pred svojo nekdanjo palačo, v kateri gospodari tujec—Anglež.

Kaj vemo o Indiji? Nič ali zelo malo. Natanko toliko kolikor tujec, ki tam vlada, dovoli svetu, da ve o Indiji in nič več. In kaj ve Indija o nas in o ostalem svetu? Kar ji tujec dovoli. Tujez nadzira žice, ki vežejo Indijo s svetom. Indijski tisk je uboren in pokrajinski.

O bistvenih stvarih, ki premikajo svet, zve malo. Poročevalska družba, ki jo vrši, je tako prikrojena, da si ni mogoče napraviti prave slike o svetu tam zunaj. Svobodne misli ni. Tujez ne vidi rad, da beračica misli. Vsak dan je tisk pol poročil o postopku proti indijskim urednikom.

Cele trume potujočih zločincev sedijo po indijskih kaznilnicah. Niti ni treba, da propoveduje kdo ustajo, da ga vržej v ječo, že vzbujanje nenaklonjenosti vladi zadostuje popolnoma. Radi tega zločina je bil Mahatma Gandhi leta 1918 obsojen.

Indija beračica je postala prava sužnja. Hitro in navajeno drži udarce z bičem, katerega tujez urno vihti, roke dviguje kvišku in prosi milosti brž ko sahib—gospod—komaj nagubanči čelo.

Pisatelj teh člankov je prepotoval po Indiji nad 7,000 milij in je imel priložnost marsikaj opazovati. Med Angleži in Indijski je nastal globok prepad, napolnjen s sovraštvo. Indija je danes nedoumljiva, tisočslojna, nepregledna, del sveta zase. Morda bi jo razumel kdo, ko bi dvajset let potoval po tem delu sveta in obvladal nekaj stotin jezikov.

Navadni potnik vidi izborne železnice, hotele, čudovite ceste, po katerih vihrajo avtomobili, fino gojene parke, muzeje in moderna vladna poslopja. Vidi državo, moderno in urejeno, obrtno in veliko trgovino. Vse to pa nič druga kot sijajno pročelje, za katerim se skriva obubožana in ponizana prava Indija.

Neki odstotek indijskega ljudstva vsako leto že naprej zapade smrti od lakote. Povprečni letni dohodek prebivalstva znaša na glavo, kakor so izračunali angleški statistiki, nekako petnajst dolarjev. Indijsko prebivalstvo, zmerno do neumnosti, je po večini slabu hranjeno in gre vsak dan lačno spat.

V ubornih vaseh se vidijo napol sestrane družine, po kočah in luknjah, kamor bi se komaj žival zatekla. V predlinach zasluži ženska komaj 20 centov na dan, moški pa od 40 do 50 centov, in to za deseturno delo! V rudnikih so plače še slabše.

Poleg tega je pa brezposelnost v Indiji ogromna. Na eno prazno mesto dobite od trideset do petdeset prisilcev. Samo v Britanski Indiji umrje vsako leto za mrzlico, kozami, kuglo in kledo od štiri do pet milijonov oseb. Ista Indija je imela lansklo leto nad 60,000 bolniških postelj v raznih bolnišnicah. Zdravnički komaj vpisujejo bolnike, toliko jih je.

(Konec prihodnjic)

D O P I S I

Santa Fe, N.M., 28. julija—deljstvo ni izplačevalo.

Clovek potuje skozi Colorado milje in milje, ne da bi videl kako hišo; vidi pa se tisoče glav ovac in goveje živine. Ko se bliša meji Nove Mehike, pride v bolj hribovite pokrajine, kjer je glavna industrija kopanje premoga.

Ko zapustiš za seboj mesto Trinidad, se prične cesta vzdignati, dokler ne prideš do visočine kakih 8800 čevljev. In rečem vam, da je treba precej plezati, da se pride tako visoko. Dostikrat sem kar zamišljal, ko je prišel avtomobil na ozki poti čisto na rob prepada; mala neprevidnost, pa bi se peljala par sto čevljev dol in globino.

Nova Mehika je najbujnejša dežela tostran Atlantika. Videl sem kar štiri hribe skupaj, katerih vrhovi so čisto ravni. Vidi se, da je vsa Nova Mehika gori v hribih.

Pota so tako slaba, kar sva jih še do sedaj videla. Ob potu sva se peljala mimo najmanj dvajset zapuščenih farmerskih valci zapustili, ker se jim polje-

Newburške novice

Po neznotni—pa smo se le prenesli—pondeljkovi vročini so nastopili vendar znosni dnevi, da se vsaj ponoči nekaj oholadi!

Ančke so imele pred preteklo nedeljo prav prijetno na svojem pikniku v Maple Hts.; za vsakega so imele celo štrukelj pripravljen in kdr je pravčasno prišel ga je tudi dobil: jaz sem bil že eden tistih srečnih in reči moram, da je bil kar dober.

Pri Flakovih na Corlettu so imeli pretekli teden mrlja: umrl je 15 let in pol starci sin, Ignacij, ki je bil bolehal skozi celo leto, prav hudo pa ga je bolezen mučila zadnjih šest tednov. Pogreb se je vršil v torek, 29. julija iz cerkve sv. Lovrenca. Pokoj njegovi duši, družini pa iskreno sožalje!

Anton Kaplan z 81. ceste in Mary Prosen z Maple Hts. sta bila operirana v St. Alexis bolnici: pravita, da bi bilo bolje, če bi doma zdrava ležala! Mrs. Hočevar z Reno je v teku enega leta že drugič v bolnici; upamo da bo zanaprej bolj trdnega zdravja. Ana Ajdišek se je pa že, ne vem natančno v kolikokrat že vrnila v bolnico, iskat pomoči v svoji dolgotrajni bolezni: mlada je še, pa priklenjena na postelji že drugo leto. Pomislil mladina, kakšno bogastvo imaš v tem, ko si zdrava! Ali se zahvališ Bogu ke daj za to bogastvo?

Pikniški prostori v Maple Hts. so še prosti in na razpolago sledče nedelje: 24. in 31. avgusta ter 7. in 21. septembra.

SPOMINI S POTOVANJA V MILWAUKEE

Piše John Dolčič, Girard, O.

Na potu iz parka smo si ogledali še dom za onemoge vojne veterane, ki mi je jako ugašal, ker je vse okoli njega zelo lepo urejeno. Veterani ne izgledajo slabo in videti je, da država dobro skrb za zanje. Ker se je medtem že znočilo, smo se podali nazaj proti mestu in pred domom Rev. Gladeka smo se lepo prijateljski poslovili od naših vodnikov, katerim smo se lepo zahvalili za njihovo prijaznost in gostoljubnost.

Ko smo v pondeljek zjutraj vstali in se okrepljali, je Krumberger omenil, da bi rad šel v West Allis, kjer že ni bil 20 let in kjer se je bil tudi poročil. Spotoma smo se oglašili v "Obzorij" tiskarni, pri Stavtu, od katerega smo zvedli, da se je Tone Šubelj spet vrnil v Ameriko in da je Svetozar Banovec pisal, da se vrne s turneje nazaj v Milwaukee. Nato smo se vrnili nazaj v Racine, kjer nas je pri Krumbergerjevih čakalo dobro kolo. Po kolu smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi množice dijih živali, ki se tam nahajajo in vsled krasnega razgleda po jezeru. Od tam smo se peljali v mesto Kenosha, kjer smo se ustavili pri slovenskem gostilničarju Louisu Rapelu. Mož, ki je pristen slovenski gospodar, nas je že čakalo okusna južina, po kolu pa smo se podali v družbi Krumbergerjevih sinov v mestni park. Meni se je park zelo dopadel, posebno zaradi m

1930	AUG.	1930				
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

AVGUST

10.—Pevsko društvo Lira, piknik, na Špelkotovih farmah.

10.—Društvo Mihael Granos, piknik, Slov. Dr. Dom.

10.—Društvo sv. Helene št. 193 KSKJ priredi izlet na Goriškovih prostorih v Noble, O.

17.—Društvo Cvet priredi piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

17.—Socialistični klub, Cleveland, priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

17.—Piknik združenih društev fare sv. Vida na Pintarjevih farmah.

17.—Društvo Napredek, piknik, Slov. Dr. Dom.

24.—Društvo Slovenski Dom št. 6 SDZ ima veselico v Slovenskem Društvenem Domu v Euclid, O.

31.—Skupni piknik vseh društev Slovenske Dobrodeline Zvezze na Anton Goriškovih prostorih na Green Rd., Randall, Ohio.

31.—Ženski klub Slov. D. Z. Zvezze ima izlet na Močilnikarjeve farme.

SEPTEMBER

7.—Društvo Ribnica št. 12 S. D. Z. priredi vrtno veselico ali piknik na Špelkotovi farmi.

7.—Društvo Abrševič ima piknik na Močilnikarjevi farmi.

7.—Plesna veselica Kluba društev S. D. D. v Slov. Del. Dvorani.

14.—Društvo Danica št. 11 S. D. Z. ima razvijte zastave popoldne v S. N. D.; zvečer ples.

20.—Young Ladies' Sodality ples v Grdinovi dvorani.

21.—Proslava razvijta zaveta društva Na Jutrovem št. 477 SNPJ, v Slov. Del. Dvorani na Prince Ave.

28.—The Iota Club, hrvatski klub, ples v Grdinovi dvorani.

28.—Društvo Blejsko Jezero št. 27 SDZ priredi vinsko trgat v spodnji dvorani S. D. Doma na Waterloo Rd.

OVČAR MARKO

Janez Jalen

Od samega ta spodnjega je svet."

To jo je bolelo, to. Zato se je znašala za slovo od planine kakor še nobeno leto ne.

Tudi mlade tri majerce so odhajale na molžo. Konjar Tomaž se je postavil pred nje, kakor bi še vedno nosil kiras in čelado in jim je napol tihouz upal: "Naj nikar ne misli Višnarjev, da krniški fantje tako brhkega deklja kakor je Ančka kar tebi nič meni nič pustimo oditi v drugo vas. Šimen ne bo vogaril in pristavljal lestev. Če so vsi za nič, pa jaz nisem. Krajepataljon!"

Navihno so se namuzale majerce in odšle.

Konjar Tomaž pa je počil z bičem, da se je razleglo v Bukovo peč in Podjavor in v Srednji vrh in morda je slišal tudi Marko na Zelenico.

"Krajepataljon!"

Zjutraj ob molži so majerce navezale kravam, ki so se v planini najbolje ponašale, vence. Izmed Podlipnikovih ga je nosila cika.

Ovenčane živali so ponosno nosile glave, kakor bi se zavadele povhale.

Opoldne, ko so napajali na Kališčih, je tretjinek odvezal venec Podlipnikovi ciki in gra

Ančka jima je prinesla najprej skledo pšeničnega soka. Tevž se je hotel prikupiti:

"Ančka! Vaša majerca Franca je ciki navezala vene, jaz sem ga pa na Kališčih prevezal na lisko. Ali veš zakaj?"

"Ne vem."

"Pred dobrim tednom je bil Višnarjev na Jezerch in mu je bila izmed krav najbolj liska všeč. Kar stavim, da jo boš dobita za bale."

Ančka je prebledelo: "Kaj pa so Višnarjevemu naše krave mar. Trot! S pomivavo naj te očesa zato Franca."

Odšla je, zaloputnila vrata in se ni več pokazala. Krape in mleko jima je mama prinesla na mizo.

Anka je priprala okno in legla.

Čimdalje bolj naredko so se oglašali zvonci v hlevu, dokler ni zvonkljanje obmolknilo. Začimala je. V rahlji dremavici je videla dolgo vrsto cikaste govedi otvezene k jaslim in kar slišala kako živad spokojno prežvekuje.

Naglo, kakor bi jo bil sunil, se je prebudila. K njenemu oknu je nekdo pristavljal lestvo. Potrkal je: "Anka! Anka!"

Anka je spoznala Višnarjevga Šimna: "Le kdo mu je povedal, da sama ležim." Huda je bila na Rozalko, ki jo je zapustila, in namenila se je, da bo tudi Marka oštrela.

"Ančka! Ančka!" Višnarjev ni odnehal.

Stopila bi k oknu in bi ga sunila z lestve. Neč. Se bo že naveličal."

In se je. Ko je začutila, da je odšel, je okno spodaj in zgoraj zapehnila.

*

Obrnjena z Zelenice v goščave Srednjega vrha sta Volkun in Hrust vznemirjeno renčala in nekajkratov grozeče zalajala.

Jok je vstal, razbrskal pepel na ognjišču, razvivil ogenj in naložil nad plamen nekaj dolgih polen.

S pograda se je oglasil Marko: "Grem pogledat, kaj imata psa."

"Sem te pravkar hotel poklicati."

Marko je prišel med tamore. Psi sta utihnila, pritekla k njemu in se mu dobrikal. Jaci v tamorih so mirno počivali.

Psa sta zginila v tem proti Srednjemu vrhu, Marko pa je čakal pred kočo, če bosta znova zalajala. Ozek krajev lune je visel nad Pokluko. Na blejskem gradu je gorela luč. Po vaseh pa je bila povsod tema.

"Bogve, ali Ančka spi?"

Živojo je videl pred sabo. Žalostna je bila in huda obenem. Smilila se mu je.

Veter je gnal oblake po jugu.

Psa sta molčala. Marko se je spomnil Višnarjevega: "Mar je Ančki za ovčarja."

Stopil je v kočo: "Nič n. Vreme se bo spremenilo."

"Škoda. Ker bo potem topote za letos konec." Jok je zadehal in zopet legel.

Marko pa je pravkar začel utrinjati polena, da jih pogasi in zagrebe žerjavico pod pepel.

Na Rodinska pot z Rhov se v polje vidi medo, kakor bi bil otrok s šibo potegnil po pesku. Pozno popoldne solnce se je skrilo že oblake nad triglavskimi gorami, so prizvonele okrog ovinka nanjo krave. Kakor bi nabiral rdeča jabolka na trto in je vlekel preko meli v zeleno. Reber, je prihajala čreda s planine.

Na Ločilu okrog črednika so kričali rodinski otroci nad mlajšo živino, ki ni zavila rada iz vrste in je hotela oditi s čredo v Krnicu namesto domov na Rodine. Volice je ugnal še potenjek Jaka.

V obeh vaseh, v Krnicah in na Rodinah, so bahavo odvezovali gospodarji vence kravam z rogov, ki jih obešali na hlevne druri, kjer naj ostanejo pozno do jeseni, da bo vsak lahko videl, kdo ima boljšo živino.

Crednik in tretjinek sta bila tisti dan pri Podlipniku na reji.

Marko je pasel čez Može proti Suhemu rušju. Jarci so se nemirno ozirali na okrog. Čimdalje bolj pogosto so se oglašali, čimdalje bolj so zategovali svoj bee: "Vreme čutijo. Morda se že snega boje Neradi gredo navkreber. Pod Malo Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

Volkun je tekal pod tropom sem in tja, postajal in pogledoval ovčarja. Marko ga je počkal k sebi, nad trop. Boža ga je po glavi in se z njim pogovarjal: "Volkun! Zadnj dan paseva v vrhovih. Mračno nas že gledajo. V nižino moramo, da nas sneg ne prehit. Na Jezerca. Potem pa domov."

<p

SPOMINI Z DIVJEGA ZAPADA

Maurice Constantine Weyer

Zdeto se mi je tako, kakor da je bil Paul—in obžalovanja vredna reč, ki se vleče za meno—že od doma premagan. Ne le od smrti premagan, marveč tudi od ljubezni. Življenje in Madge sta se mu hkrati izgubila. Težko je reči, katera iz guba je bila posledica druge. Je li umrl, ker je prenapel svoje sile, da doseže ljubljeno ženo? Ali je izgubil ljubljeno ženo, ker je umrl? Jaz pa sem dobil igro s smrto in bom dobil tudi igro z ženo. Hannah mi postane že na, med tem ko bo Paul, Paul ki je izgubil, zapal pozabljenju.

Moja na novo vznikla življenjska sila se je izražala tudi v drugo smer: v srdu na Archerja.

Če sem premagal smrt, ali ne bom premagal tudi rdečelascu."

V spomin se mi je zapisal mil dan. Koledar je v mojih možnih prišel v nered. A zdi se mi, da je bilo sredi meseca marca. Mlačna južna sapa je vzdajno pihala čez sneg in gladi površino kakor bliščeko ko vino.

Kjub moči, ki sem jo cutil v sebi, sem imel dosti muje s sanmi, kajti sneg je postal rahel in se je lepil. Ko sem obrnil okoli nekega snežnega nasipa, sem ugledal ves presenečen pred seboj človeka. Hipo, sem' se ustavil in sedel—na mrljici. Ze sem imel svojo puško v roki. Srečanje v samoti pomeni vsikdar nevarnost. Od tod tudi navada dolgega molčanja pri pozdravljanju. To ni nobena nevljudnost, kot bi si človek mislil. Kaj mi hasnejo besede neznanca? A kar izdaja namené neznanca, to je njegovo lice, njegova oprava, tovor, ki ga ima s seboj, sled njegovih sani in način, kako glede vate—poševno ali od spodaj gor.

Mož, ki sem ga srečal, ni imel nobenega orožja pri sebi. Niti sani niti psov ni imel, le nekaj lahke prtljage v culu čez ramo povezane. Njegove snežke so drdale v enakomernem tempu. Ni očitoval niti, da mu je sila, niti da je previden. Torej ni bil trapper, ki je kreta na svoji lastni zemlji.

Bil je belec. Kljub temu me je pozdravil v indijanskem načaju. Prav vistem sem mi odzdravil. Brez občutljivanja je prisadel, vzel tobak in nož iz žepa ter mi oboje ponudil. Ko sem si polnil svojo pipu, se ni nadalje oziral za menoj, ampak je motril z izkušenim očesom pse, ki so že jizali sneg. Nato si je ogledal najin sedež, a očividno si ni znal tolmačiti, kaj naj predstavlja. Kaj neki je moglo tičati v tem steklenem cilindru, ki je ležal na improviziranih saneh?

Meni je bila seveda vsa stvar spocetka čisto prirodna. Šele zdaj mi je prišlo na um, da se ne spodobi tu sedeti. Vstal sem in dejal:

"Tu so zemski ostanki mojega popotnega tovariša, ki je postal žrtev mraza in naporov. Peljem ga nazaj."

Mraz ga je pretresel, a le za trenutek. Mirno je vstal in snel kučmo s svojega visokega čela. Nenavadna globina je počivala v njegovih očeh.

Nato je napravil na široko znamenje kriza in govoril na glas:

"De profundis clamavi ad te Domine! . . ."

Na moj "amen" in na znamenje kriza, ki sem ga ponovil za njim, je vprašal na francoskem jeziku:

"Ste katolik?"
Potrdil sem.
"In mrtvec?"

in sta se vlegla s toliko poninojstvo, da je bliščalo njih ravnanje v nenavadni vzvišenosti, na gola tla.

Stiridnevna patrova odsotnost je bila posvečena Indijancem, ki so 24 milj daleč umirali na kozah. V službi svoje črede je šel duhovnik v največjem miru in pokoju po snežni puščavi, a na hrbitu je nosil le mošnjiček s zakramentom in borno zalogo živeza.

Slišal sem, da mu je preteklo zimo zmrznil palec na nogi. Jean-Baptiste mu ga je s pomočjo slabe brivne odrezal, medtem ko je odmolil pacient s stisnjeno zobmi, brez najmanjše tožbe, ves rožni venec. Pohabljena noga ga torej, kakor je bilo videti, nikakor ni oviral, da bi ne šel na dolga potovanja peš.

V mali cerkvi je vladala ista temperatura kakor na prostem. Ni bilo torej nevarnosti, da bi se ovoj mrljiči raztopil. Kljub temu in ne glede na utrujenost po dokončanem delu je vztrajal misjonar na tem, da bo sam bdel pri mrljici. Da je sam svoj gospod v svoji hiši, je menil, in nadaljeval z mladostnim nasmem:

"Sicer pa je vas zadosti samozatajevanja, ko morate spati na golih tleh."

. . . Ko sem se po imenitnem spanju prebudil in vžival nepisno dober zajutrek iz kuhanega krompirja, divjačine in kruha—čiger okusa skor več nisem poznal—sem opazil, da je tudi Jean-Baptiste žrtvoval svoj nočni počitek. V zaledeni zemlji je mukoma izkopal grob, takoj da je s sekiro odstranjeval kos z kosom trde grude.

Cerkvica, v kateri je krstni kamen stal na prostem lesenem storu, je bila med tem ogreta. Stari Jean-Baptiste je bil s svojimi črnimi lasmi in lesketajočim indijanskim licem odet v zakajene kože severnega jelena, ki so visele ob rokah in ramenih v resicah, prav fantasičen ministrant. Misjonarjev oblije pa se je svetilo v mistični bledo iznad črnega talarja. Izraz njegovih oči je bil radi prečute noči še jačji, gorele so kakor v nadnaravnem ognju, med tem ko so donele po skromnem cerkvem prostoru slovesne molitve rimskega ritusa—razširajoč ga v brezkrainost. Tako se je izpolnila Paulu Durandu njegova poslednja želja, da je počival v posvečeni zemlji. . .

Šest ur hitrega hoda—in pod vodstvom Jean-Baptista sem prišel do zgažene poti. Po tej poti bi v treh dneh moral dojeti v Athabaska-Landing.

In zopet sem postal samoten popotnik.

A od tedaj naprej je poteklo vse v redu, brez posebnih dogodkov. Zaman sem se skušal domisliti, ko sem hodil ob strugi Athabaske, na svoj odvod v tovariševi družbi. Mrlč se je začel braniti proti vsakemu požkusu, da bi ga k življenju obudil. . . In še sem si skušal priklicati v spomin tisto potovanje na severozapadno stran, kajti nekega večera nama je pri taboriščem ognju pripovedoval star domorodec, da bi njegova žlahta prav rada trgovala z nama za kože. Da se je s hudsoniško trgovsko družjo sporekla . . . In še sem mislil . . . na po vratak . . .

Psi v župnišču so začeli razsati, moji so jim dajali odgovor. Nato so se odpela vrata in puh toploga, vlažnega zraku je dahnil ven v mraz—in Jean-Baptiste, star strežaj, je mahal razburjen z rokama.

"Ah, oče! Ko bi le hoteli uvideti, da boste nekega dne na tak način zaigrali svoje življenje! . . . Mar je razsodno, da se celo mož kot sta vi, ki se more z vsakomur kosati, po dnevi in dnevi sam samcat spreha po puščavi?"

Zupnišče je imelo en sam prostor. Pater Laroyale je z Jean-Baptistom sam oskrboval gospodinjstvo. Medtem ko je služil lupil in kuhal doma pridevali krompir, je mesil pater testo. Po večerji je začel dolgo molitev, v kateri je Jean-Baptiste odgovarjal po predpisu. Nato sta razgrnila moža svoje odeje

kaže pristnost svojih zemljišč. Načelo takih trgovskih poslov mi je bilo znano.

Prav lahko sem si predstavljal Hugh S. Latimerja (tako je bilo spekulantu ime), kako preži za kakim stebrom za plakaniranje in njegove oglase v 6., 42. in 15. strani dnevnih časopisov, iz katerih je nenadoma zablinsila pred očmi občinstva

izgubil z vida dejstvo, da zaenkrat ni mogoče potovati po tej deželi drugae kot na saneh, na konju ali pa v čolnu. Drug načrt z modrimi črtami bo razkazoval lego posameznih zemljišč.

Vsihjivi, nesramni fantalini bo-

do prijeli zjalo, ki mu bodo ti načrti imponirali, za rokave ter srečna prodaja podjetnost drugih kapitalistov in njih nastavljencev.

V Edmontonu sem imel najprej nekoliko sitnosti s prodajo.

Prepozno sem prišel—tako se

vsaj trdili moji dotedanji kupci. Trdili so, da imajo že ogromno zalogo kož. Ni pač kaj storiti . . . Sicer pa, iz prijaznosti na

pram meni . . . toda nikakor ne za to ceno! Nikakor ne za to ceno!

(Dalje prihodnjič).

PRODAMO PO VAŠI LASTNI CENI

Pomislite! Vi sami poveste ceno. Tukaj se ne gre, koliko hočemo za blago, ampak koliko hočete VI plačati.

Prosimo da pomnite, VSE mora biti prodano! Ničesar ne bo ostalo po tej javni dražbi kot prazno poslopje! Pomislite naš položaj. Ni čuda, da smo prisiljeni dati fino pohištvo skoro zastonj. Oni, ki vodijo dražbo imajo nalogu, da hite! In pohištvo ter preproge gredo po neverjetno nizkih cenah!

Take prilike, ki pride tako redkokdaj, pod nobenim pogojem ne smete zamuditi. Pohištvo najboljše kakovosti, za vsako sobo in vsako hišo, se žrtvuje za GOTOVINO.

Tudi če ne potrebujete pohištva in preproge sedaj—pridite in preskrbite se za pozneje. Pridite in oglejte, kako se zalogo prodaja. To je edini način, da se prepričate o tej izvanredni priliki. Če pride, boste gotovo kupili. Za nobeno ceno ne bi smeli kupiti, da bi prezrli take prihranke.

DRAŽBA v polnem teku

**POHIŠTVO! PREPROGE!
Za vsako ceno bo razprodana
Lessems' zaloge**

ZASTONJ

\$300

vrednosti krasnega pohištva
oddano pri tej dražbi.

**PRIDITE IN POGLEJTE,
KAKO SE TO DELA.**

**C. LAWRENCE COOK CO.
Pittsburgh, Pa.**

**Najboljši operatorji dražb
v Ameriki**

ENA DRAŽBA NA DAN:

**7:30 do 10 vsak
večer**

"URA VLJUDNOSTI" PRED VSAKO DRAŽBO

Pridite med "uro vljudnosti" in izberite si predmete, ki jih hočete izdražiti.

Lessems Furniture Co.

809 E. 152d ST.
severno od St. Clara